

7 juli 2008,
Céou

Parabel van het wezen van de eekhoorn en de beweging.

De eekhoorn verzamelt voorraden voedsel. Dat is geen zware taak. Lichtjes springt en loopt het diertje over takken en boomstammen heen, op zoek naar iets lekkers voor nu en voor later. Het is vooral de beweging van tak tot tak waar hij het meest van geniet. Het voedsel dat hij verzamelt is mooi meegenomen, daar leeft hij van. De eekhoorn heeft een mooie oranje staart en vacht. Die moet hij onderhouden, verzorgen. De vacht en zijn pluimstaart beschermen zijn lichaam. Zijn donker-oranje kleur straalt als hij klaar is met het toilet maken, dan voelt hij zich sterk en kan samen met zichzelf een heleboel fijne en mooie bewegingen maken. Als hij een tijdje te druk in de weer is geweest zit z'n vacht niet meer goed. De regen en de warme zonnestralen kunnen erdoorheen tot op het vel. Daar wordt hij ziek van en kan alleen nog wegwijnen en stilzitten en doodgaan. Blijven bewegen is dus verplicht op leven en dood.

Daar waar hij van leeft.....dat voedsel, dat hij verzamelt, is goed voor de aarde. De aarde heeft ontelbaar veel soorten beweging. Dat noemen de mensen energie of leven. Het bewegen van de aarde noemen wij mensen ook wel: verbinden, opgebruiken, verrotten, overgaan, energie, of pure beweging.

Als eekhoorn te hoog in de boom gaat krijgt hij na een tijdje honger en zin in chocolade omdat zijn lijf naar beneden wil. Het lijf kan dan de ijle lucht niet meer aan. Zo hoog in de dunne takjes, zo dicht bij het licht, voelt eekhoorn zijn lichaam te zwaar aan. Hij verlangt dan naar de andere eekhoorns en de aarde die hem voedsel geeft. Meestal bevindt hij zich tussen de dikke takken van bomen en struiken. Daar kan hij leven en bewegen maar af en toe neemt hij een uitstapje naar de boven in de ijle lucht. Wij noemen dat vakantie.

Marian

